I-ខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ

ព្រះរាជក្រម

ព្រះរាជក្រមលេខ ជស/រកម /០៩៩៥/០១

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ វរ្ម័ន

រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍ និករោត្តម

ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

******

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ ១៩៩៣
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាព រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១០៩៤/៩០ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទាំងពីរ និង អំពីទេសរដ្ឋមន្ត្រី និង ជារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

ប្រកាសឲ្យប្រើ

ច្បាប់ដែលបានអនុម័តដោយរដ្ឋសភា នៅថ្ងៃទី ៣០ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៥ ស្តីពីការកែតម្រូវនៃច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៥ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ :

ច្បាប់

ស្ដីពី

ការកែតំរូវ នៃច្បាប់ ហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការ ឆ្នាំគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៥

ភាគទី ១

បទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុកែតម្រូវ

ជំពូកទី ១

បទបញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

មាត្រា ១ មាត្រា ២ មាត្រា ៤ និង មាត្រា ៦ នៃច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ១៦ នស៩៤ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៤ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ហើយត្រូវជំនួសដោយ បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយ ដូចតទៅ ៖

មាត្រា ១ថ្មី.- នៅតែត្រូវបានអនុញ្ញាតសំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ១៩៩៥ អោយប្រមូលជាគុណប្រយោជន៍នៃ ថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋនូវពន្ធដារ វិភាគទាន ផលិតផល និងផលទុន ព្រមទាំងការធ្វើអោយសំរេចនូវអំណោយមូលនិធិឧបត្ថម្ភ និងធនធានបានមកពីការខ្ចីបុល ដែលបានគ្រោងទុកនៅតារាង "ក" ដូចមានបញ្ជាក់នៅភាគទី២ នៃច្បាប់នេះ

មានចំនួនទឹកប្រាក់សរុប..១.២៨៣.០០០ លានរៀល

និងត្រូវបែងចែកដូចតទៅ ៖

- ចំណូលជាប្រចាំ .... ៦៩៤.៤០០ លានរៀល
- ចំណូលជាមូលធន .... ៥៨៨.៦០០ លានរៀល

មាត្រា ២ថ្មី.- ចំនួនទឹកប្រាក់ជាអតិបរិមានៃឥណទានសំរាប់ចំណាយក្នុងថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋសំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៥

ត្រូវបានកំណត់ស្មើនឹង .... ១.២៨៣.០០០ លានរៀល
និងត្រូវបែងចែកដូចតទៅ ៖

- ចំណាយជាប្រចាំ .... ៧៩២.២០០ លានរៀល
- ចំណាយជាមូលធន .... ៤៩០.៨០០ លានរៀល

មាត្រា ៥ថ្មី.- ចំនួនទឹកប្រាក់ជាអតិបរិមានៃឥណទាន សំរាប់ចំណាយជាប្រចាំរបស់រដ្ឋសំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ១៩៩៥ ត្រូវបានកំណត់ស្មើនឹង..............៧៩២.២០០ លានរៀល
ឥណទាននេះត្រូវបានបែងចែកទៅតាមក្រសួងនីមួយៗ និងស្ថាប័នសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែលនីមួយៗ និងតាមប្រភេទដូចមានចែងក្នុងតារាង "ខ" ភាគទី ២ នៃច្បាប់ ។

មាត្រា ៦ថ្មី.- ចំនួនទឹកប្រាក់ចំណាយជាមូលធននៃថវិការដ្ឋ សំរាប់ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥ ត្រូវបានកំណត់ស្មើនឹង .... ៤៩០.៨០០ លានរៀល ។ វិនិយោគសាធារណៈដែលរ៉ាប់រងដោយចំណាយជាមូលធន ត្រូវបានបែងចែកតាមប្រភព នៃហិរញ្ញប្បទាន ដូចតទៅ ៖

- វិនិយោគដោយហិរញ្ញប្បទានក្នុងប្រទេស...................... ៦៦.៤០០ លានរៀល
- វិនិយោគដោយហិរញ្ញប្បទានក្រៅប្រទេស................... ៣៧២.១០០ លានរៀល

ដោយអនុលោមទៅនឹងបទបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១៥ នៃច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការ គ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៥ ដែល ប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ១១ នស៩៤ ចុះ ថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដូចបានបញ្ជាក់ខាងលើ វិនិយោគដោយហិរញ្ញប្បទាន ក្រៅប្រទេសផ្ទាល់ គឺជា "ជំនួយគំរោងការ" ។ ចំណូលដែលបានមកពីហិរញ្ញប្បទានផ្ទាល់របស់អ្នកផ្តល់មូលនិធិសំរាប់វិនិយោគសាធារណៈ ឥតឆ្លងកាត់រតនាគារជាតិឡើយ ។ ចំណាយសំរាប់វិនិយោគប្រភេទនេះ មិនរាប់ចូលជាការអនុញ្ញាតចំណាយសំរាប់អាណាប័កទេ ហើយវាមានលក្ខណៈគ្រោងទុកធ៌ន់ស្មានតែប៉ុណ្ណោះ ។

ក៏ប៉ុន្តែ វិនិយោគសាធារណៈដោយហិរញ្ញប្បទានក្នុងប្រទេស គឺជាឥណទានថវិកាដែលស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់អាណាប័ក ដើម្បីសំរេចគំរោងការរបស់ខ្លួន ។ ឥណទាននេះមានលក្ខណៈកំរិតកំណត់ ហើយត្រូវបានគ្រប់គ្រងក្នុងក្របខ័ណ្ឌរតនាគារជាតិ ។

ទាយជ្ជទានសំរាប់វិនិយោគសាធារណៈដោយហិរញ្ញប្បទានក្រៅប្រទេសផ្ទាល់ និង ឥណទានសំរាប់វិនិយោគសាធារណៈ ដោយហិរញ្ញប្បទានក្នុងប្រទេសនិងសំរាប់ចំណាយជាមូលធនផ្សេងៗទៀត ត្រូវបានបែងចែកតាមក្រសួង តាមស្ថាប័នសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែលនិងតាមជំពូកថវិកាដែលមានចែងក្នុងតារាង "ឃ" ដូចបានបញ្ជាក់នៅក្នុងភាគ ទី ២ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ២.-

ត្រូវបានយល់ព្រមការចុះកិច្ចសន្យាខ្ចីបុល ដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ពីផ្នែកឯកជនក្រៅនិងក្នុងប្រទេស សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៤ និង ឆ្នាំ ១៩៩៥ ដែលមានទឹកប្រាក់

ចំនួន .... ៣៩៦២៥ លានដុល្លារអាមេរិក

ស្មើនឹង .... ៩៨.៨៨៤ លានរៀល

ប្រភពនៃការខ្ចីបុល	ពាន់ដុល្លារអាមេរិក	លានរៀល
សរុប	៣៩.៦២៥.២	៩៨.៨៨៤.១
ការខ្ចីបុលឯកជនក្រៅប្រទេស	៣៦.៦២៥.២	៩១.១៩៥.១
_ការខ្ចីបុលរយៈពេលមធ្យម៥ឆ្នាំ	៣២.៩៣៧.៨	៨១.៧៤៤.៣
+សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៤	១៦.៥២៤.៨	៤២.៣៥៣.១
+សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៥	១៦.៤១៣.០	៣៩.៣៩១.២
_ឥណទានអ្នកផ្គត់ផ្គង់២ឆ្នាំ១៩៩៤	៣.៦៨៧.៤	៩.៤៥០.៨
ការខ្ចីបុលឯកជនក្នុងប្រទេស ២ ឆ្នាំ : ១៩៩៥	៣.០០០.០	៧.៦៨៩.០

ហើយត្រូវបែងចែកដូចតទៅ ៖

ទឹកប្រាក់នៃការខ្ចីបុលនេះមានចែងលើតារាង "ក" ដូចបានបញ្ជាក់នៅក្នុងភាគទី ២ នៃច្បាប់ នេះ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៥ ហើយក៏មានដូចគ្នាដែរនៅលើតារាង "ក" នៃច្បាប់ស្តីពីការទូទាត់ថវិកាសំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៤ ។ ការប្រើប្រាស់នៃការខ្ចីបុលនេះ មានចែងលើតារាង "ខ" ក្នុងភាគទី ២ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ២

បទបញ្ញត្តិដែលទាក់ទងនឹងការខ្ចីបុល និង ការធានារបស់រដ្ឋ

ផ្នែកទី ១

ការខ្ចីបុលរបស់រដ្ឋ

មាត្រា ៣.–

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ជាអ្នកមានសិទ្ធិស្របច្បាប់តែមួយគត់ តាមការប្រទានសិទ្ធិជាលាយល័ក្ខណ៍អក្សរ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទាំងពីរ នៃរាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការចុះហត្ថលេខាលើការខ្ចីបុលជាគុណប្រយោជន៍នៃថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ ឬលើការធានារបស់រដ្ឋ ។

ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនេះ ទឹកប្រាក់ជាអតិបរិមាដែលរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវអនុញ្ញាតអោយខ្ចីបុល មានកំរិតរហូតដល់ ១៥០.០០០.០០០ SDR មួយរយហាសិបលានអេសដេអ៊ែរ សំរាប់ឆ្នាំ ១៩៩៥ ។

ការខ្ចីបុលដែលត្រូវចុះកិច្ចសន្យាក្នុងកំរិតខាងលើ ត្រូវមានលក្ខណៈជាការខ្ចីបុលសម្បទាន ដែលត្រូវសងវិញ និង ការប្រាក់អនុគ្រោះ ។ ប៉ុន្តែរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដោយមានការទាក់ទងជាមួយធនាគារ_ជាតិនៃកម្ពុជា ត្រូវបានទទួលការអនុញ្ញាតអោយលក់បំណ្ណរតធនាគារ ដើម្បីជាកំរៃសំរាប់បំពេញថវិកាជាបណ្តោះអាសន្ន ឬសំរាប់ដោះស្រាយតម្រូវការជាបន្ទាន់ខាងសាច់ប្រាក់ ។ ល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការលក់បំណ្ណរតធនាគារនេះ ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានស្របច្បាប់។

ត្រូវហាមឃាត់សំរាប់ការគ្រប់គ្រងថវិកាឆ្នាំ ១៩៩៥ និងឆ្នាំ ១៩៩៦ នូវការខ្ចីបុល ឬការធានារបស់រដ្ឋតាមល័ក្ខខ័ណ្ឌពាណិជ្ជកម្ម តែការហាមឃាត់នេះ មិនប៉ះពាល់ដល់បទបញ្ញត្តិ នៃមាត្រា ២ ខាងលើនោះទេ ។

មិនអនុញ្ញាតអោយក្រសួងឬស្ថាប័នសាធារណៈចំណុះរដ្ឋណាមួយ មានសិទ្ធិចុះហត្ថលេខាក្រោមរូបភាពបោះផ្សាយមូលប័ត្ររយៈពេលវែង មធ្យម ខ្លី ឬឥណទាន អ្នកផ្គត់ផ្គង់ ឬចុះកិច្ចសន្យាក្រោមរូបភាពទទួលបន្ទុក ខ្ចីបុល ឬការធានាកិច្ចសន្យាដែល បានចុះហត្ថលេខាយល់ព្រមដោយ

ស្ថាប័នសាធារណៈឬឯកជន ឬចុះកិច្ចសន្យាក្រោមរូបភាពកិច្ចសន្យាផ្សេងៗទៀត ដែលត្រូវសង
បំណុលតាមកាលកំណត់ឬតាមឆ្នាំ ស្ថិតនៅក្រៅការអនុញ្ញាតនៃច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ និងលក្ខខណ្ឌទាំង
ឡាយដែលច្បាប់នេះកំណត់នោះទេ ។

លក្ខខណ្ឌទាំងឡាយនៃកិច្ចប្រតិបត្តិការនីមួយៗ ត្រូវបានកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យរបស់
រាជរដ្ឋាភិបាល យោងតាមរបាយការណ៍របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

រាល់ការសំរេចលើកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការខ្ចីបុល និងការធានារបស់រដ្ឋទៅតាមលក្ខខណ្ឌខាង
លើ ត្រូវរាយការណ៍ជូនរដ្ឋសភានាសម័យប្រជុំបន្ទាប់ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីការអនុវត្តបទ
បញ្ញត្តិទាំងនេះ ជូនរដ្ឋសភារៀងរាល់ ៦ ខែម្តង ។

ផ្នែកទី ២
អំពីការចូលហ៊ុនរបស់រដ្ឋក្នុងសហគ្រាស

មាត្រា ៤.-

ការចូលហ៊ុនរបស់រដ្ឋដោយផ្ទាល់ក្នុងក្រុមហ៊ុនណាមួយ ក្រោមរូបភាពនៃហ៊ុនជា
សាច់ប្រាក់ឬជាទ្រព្យសម្បត្តិ អាចធ្វើបានដោយរដ្ឋឬដោយស្ថាប័នសាធារណៈ ក្រោមចំណុះតែក្នុង
ករិតនៃឥណទានដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុតែប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ៥.-

អនុញ្ញាតអោយរដ្ឋចូលហ៊ុនក្នុងក្រុមហ៊ុនចំរុះ ដែលមានឈ្មោះថា អាកាសចរណ៍
ភូមិន្ទកម្ពុជា ដោយមានភាគហ៊ុនជាសាច់ប្រាក់និងជាទ្រព្យសម្បត្តិ ។

ជំពូកទី ៣
អំពីការទទួលខុសត្រូវនៃអ្នកគ្រប់គ្រងប្រាក់កាសសាធារណៈ

មាត្រា ៦.-

ដោយអនុវត្តតាមបទបញ្ញត្តិនៃមាត្រា១៨ នៃច្បាប់ស្តីអំពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ដែល

ប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ០១ នស៩៣ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ និង តាមមាត្រា ៣ នៃច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយ ព្រះរាជក្រមលេខ ១១ នស៩៤ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៤ ត្រូវបានចាត់ជាកំហុសមួយក្នុងការគ្រប់គ្រងដែលបានប្រព្រឹត្ត ចំពោះរដ្ឋ ៖

_រាល់អំពើដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើសនិងបទបញ្ញត្តិដែលបានចែងក្នុងជំពូកទី ២ ខាងលើ

_រាល់អំពើដែលបណ្តាលអោយមានចំណាយលើសឥណទាននៃថវិកាដែលត្រូវបានអនុម័តដោយរដ្ឋសភា លើកលែងតែពីឥណទានដែលគ្រោងទុកសំរាប់បើកផ្តល់ប្រាក់បៀវត្សនិងប្រាក់វិភាជន៍សង្គម ដែលមានការពាក់ព័ន្ធសេវានៃបំណុលនិងការទូទាត់ប្រាក់ដែលយល់ព្រមដោយរដ្ឋសភាព្រមទាំងការបង់វិភាគទាន ចំពោះអង្គការអន្តរជាតិ ។

_រាល់អំពើដែលជាកម្មវត្ថុនាំអោយបង្កើតដោយផលបានពិសេស នូវទឹកប្រាក់ ឥណទាននៃថវិកាដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋសភា លើកលែងតែករណីដែលបានកំណត់ដោយច្បាប់និងបទបញ្ជាជាធរមាន និង ដោយអនុសញ្ញាអន្តរជាតិដែលរដ្ឋសភាបានអោយសច្ចាប័ន ។

_រាល់កំហុសធ្ងន់ដែលនាំអោយមានការខាតបង់ជាប្រាក់កាស ដែលហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈទទួលបន្ទុក ។

_ ហើយជាទូទៅរាល់សកម្មភាពគ្រប់គ្រងកន្លងមក ដែលជាការប្រព្រឹត្តបទល្មើស និងច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានដែលត្រូវអនុវត្តក្នុងការប្រមូលចំណូលនិងក្នុងការទូទាត់ ចំណាយរបស់រដ្ឋ ។

មាត្រា ៧._

អាជ្ញាធរទាំងឡាយដែលមានឋានៈជាអាណាប័កឬអាណាប័កតាមការប្រទានសិទ្ធិ ព្រមទាំងមន្ត្រីរាជការនិងភ្នាក់ងាររដ្ឋត្រូវទទួលខុសត្រូវដោយខ្លួនឯងលើការប្រព្រឹត្តបទល្មើស និងបទបញ្ញត្តិដែលមានចែងក្នុងជំពូកនេះ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីការអនុវត្តថវិកាជូនរដ្ឋសភារៀងរាល់ ៦ ខែម្តង ដោយយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់លើលក្ខខណ្ឌទាំងឡាយនៃការអនុវត្តទៅតាមបទបញ្ញត្តិនៃថវិកាព្រមទាំងច្បាប់ ព្រះរាជក្រឹត្យនិងបទបញ្ញត្តិទាំងនោះ ។

ជំពូកទី ៤

បទបញ្ញត្តិស្តីពីពន្ធនិងអាករ

ផ្នែកទី ១

បទបញ្ញត្តិស្តីពីទោសទណ្ឌទាក់ទិននឹងមូលដ្ឋាន កំណត់ពន្ធនិងការត្រួតពិនិត្យ

មាត្រា ៨.-

លើកលែងតែពន្ធប្រថាប់ត្រា ពន្ធតែមប្រ៊ិ៍ ពន្ធលើមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូននិងយានជំនិះគ្រប់ប្រភេទ ការមិនបានបង់ ការបង់មិនគ្រប់ ឬការបង់យឺតនូវប្រភេទពន្ធ ឬអាករដែលប្រមូលដោយនាយកដ្ឋានពន្ធដារ ត្រូវបង់បន្ថែមនូវការប្រាក់យឺតយ៉ាវ ដោយមិនទាន់គិតពីទោសទណ្ឌផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ៩.-

អត្រាការប្រាក់យឺតយ៉ាវមានចំនួន ២% ក្នុងមួយខែ ដោយគិតលើចំនួនទឹកប្រាក់ពន្ធដែលអ្នកជាប់ពន្ធត្រូវបង់បន្ថែមឬលើចំនួនប្រាក់ពន្ធបង់ដោយយឺតយ៉ាវ ។

មាត្រា ១០.-

ការប្រាក់យឺតយ៉ាវត្រូវគិតចាប់ពីថ្ងៃទី ០១ នៃខែបន្ទាប់ដែលជាខែត្រូវបង់ពន្ធ ។ ចំពោះពន្ធលើប្រាក់ចំណេញ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមលក្ខណ្ឌកំណត់ក្នុងមាត្រា២១ នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ០២នស ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ចំណុចផ្តើមនៃការគិត ការប្រាក់យឺតយ៉ាវគឺនៅថ្ងៃទី ០១នៃខែបន្ទាប់ ដែលជាខែផុតរយៈពេលកំណត់សំរាប់ការដាក់លិខិតប្រកាសលទ្ធផលប្រចាំឆ្នាំ ។

មាត្រា ១១.-

ការគិតគូរការប្រាក់យឺតយ៉ាវត្រូវឈប់គិតឬមួយនៅថ្ងៃចុងក្រោយនៃខែដែលបានធ្វើលិខិតជូនដំណឹងស្តីពីការកំណត់ពន្ធឡើងវិញឬមួយនៅថ្ងៃចុងក្រោយ នៃខែដែលបានដាក់លិខិតប្រកាសពន្ធ។

មាត្រា ១២._

១_ ក្នុងរយៈពេលកំណត់ ការមិនបានដាក់លិខិតប្រកាសពន្ធដែលមានការបញ្ជាក់នូវ ចំណែកទុកសំរាប់កំណត់ឬគណនាប្រាក់ពន្ធឬអាករណាមួយ ដែលប្រមូលដោយនាយកដ្ឋានពន្ធដារនោះ ចំនួនប្រាក់ពន្ធដែលបានមកពីលិខិតប្រកាសពន្ធ ដែលដាក់យឺតយ៉ាវ ត្រូវបូកបន្ថែមលើការប្រាក់យឺតយ៉ាវ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៩ ចំនួន ១០% ទៀតនៃចំនួនប្រាក់ពន្ធ ។

២_ ការបន្ថែមចំពោះចំណុច ១ ត្រូវឡើងដល់ :

- ២៥% _កាលបើឯកសារបានដាក់ហួសរយៈពេលកំណត់ ១៥ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីបានទទួលលិខិតរំលឹកដែលបញ្ជាក់ពីកាតព្វកិច្ចត្រូវបំពេញក្នុងរយៈពេលនេះ
- ៤០% ប្រសិនបើពុំបានដាក់ឯកសារណាមួយ ។

មាត្រា ១៣._

ក្នុងករណីដែលលិខិតប្រកាសបង្ហាញអោយឃើញថា មូលដ្ឋានកំណត់ពន្ធ ឬចំណែកសំរាប់គណនាប្រាក់ពន្ធមានលក្ខណៈមិនគ្រប់គ្រាន់ មិនពិតប្រាកដ ឬមិនពេញលេញ ដែលកើតឡើងដោយអចេតនានោះ ចំនួនប្រាក់ពន្ធត្រូវបង់បន្ថែមដោយអ្នកជាប់ពន្ធ ត្រូវបូកបន្ថែមនូវការប្រាក់យឺតយ៉ាវដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៨ និង មាត្រា ៩ ។ ចំនួនប្រាក់បន្ថែមនេះត្រូវឡើងដល់ ៤០% បន្ថែមលើការប្រាក់យឺតយ៉ាវ ប្រសិនបើកំហុសខាងលើនេះត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយចេតនា ។

មាត្រា ១៤._

កាលបើអ្នកជាប់ពន្ធបានបង្ហាញអោយដឹង ដោយការកត់ត្រាយ៉ាងច្បាស់លាស់លើលិខិតប្រកាសពន្ធ លើលិខិតស្នាម ឬលើលិខិតដែលជាឧបសម្ព័ន្ធភ្ជាប់ជាមួយនូវមូលហេតុ ខាងផ្លូវច្បាប់ ឬខាងហេតុការណ៍ដែលអ្នកជាប់ពន្ធមិនបានកត់ត្រានូវចំណែកសំរាប់កំណត់ពន្ធទាំងអស់ ឬចំណែកណាមួយឬក៏បានផ្តល់ចំពោះចំណែកទាំងនេះ នូវការបញ្ជាក់ដែលនាំអោយមានការកំណត់ពន្ធដោយបន្ធូរបន្ថយ ឬការកាត់ កងពន្ធដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ ពេលក្រោយថាមិនសមហេតុផលនោះការកំណត់ពន្ធឡើងវិញចំពោះករណីទាំងនេះ មិននាំអោយមានការអនុវត្តនូវការបង់ការប្រាក់យឺតយ៉ាវដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៨ និងមាត្រា ៩ ឡើយ ។

មាត្រា ១៥._

ការប្រាក់យឺតយ៉ាវនិងប្រាក់បន្ថែមមិនត្រូវអនុវត្តទេ កាលបើការខ្វះខាតអំពីពន្ធដែល ប្រកាសពន្ធមិនលើសពី ១ ភាគ ១០ នៃមូលដ្ឋានកំណត់ពន្ធបន្ទាប់ពីមានការកំណត់ពន្ធឡើងវិញ ។

មាត្រា ១៦.-

ត្រូវបានលុបចោលដោយបទបញ្ញត្តិច្បាប់នេះនូវ ៖

- មាត្រា ១៤ នៃអនុក្រឹត្យលេខ ០៧ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩១ ស្តីពី ពន្ធសត្តឃាត
- មាត្រា ២៣ និងមាត្រា ២៤ ជំពូក ៥ នៃក្រឹត្យច្បាប់លេខ ២២ក្រច ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៨៥ ស្តីពីពន្ធប៉ាតង់
- មាត្រា ១៨ និងមាត្រា ១៩ នៃក្រឹត្យច្បាប់លេខ ២៤ ក្រច ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៨៥ ស្តីពីពន្ធលើទំនិញក្នុងប្រទេស
- មាត្រា ៥៧ មាត្រា ៥៩ និង ចំណុច ១ នៃមាត្រា ៦០ នៃច្បាប់ស្តីអំពីហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើ ដោយព្រះរាជក្រមលេខ០២នស ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ។

ផ្នែកទី ២

បទបញ្ញត្តិស្តីពីការកែប្រែពន្ធលើទំនិញក្នុងប្រទេស ជាអាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួន

មាត្រា ១៧.-

ចាប់ពីថ្ងៃប្រកាសអោយប្រើច្បាប់នេះ ពន្ធលើទំនិញក្នុងប្រទេសដែលបានបង្កើតឡើងដោយក្រឹត្យច្បាប់ លេខ ២៤ក្រច ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៨៥ ត្រូវហៅថា "អាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួន" វិញ ដូចមានចែងក្នុងផ្នែកទី ២ ជំពូកទី ៤ នៃ ច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១៨.-

អត្រាអាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួន ដែលពីមុនឡើងដល់ ៥០% ទៅតាមក្រឹត្យច្បាប់ដូចយោងខាងលើ ត្រូវបន្ថយអោយមកនៅត្រឹមអត្រាពីរដូចតទៅ ៖

- ២០% សំរាប់គ្រប់ផលិតផលតេលសិលា
- ១០% សំរាប់គ្រប់ផលិតផលផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ១៩.–

ត្រូវជាប់អាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួន ទោះបីនាំចូលឬផលិតនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាក៏ដោយដូចតទៅ ៖

១– ផលិតផលតេលសិលា :

– ប្រេងសាំងស៊ុបពែរ ឬធម្មតា សំរាប់យានយន្ត

– ប្រេងរំអិល

២– ភេសជ្ជៈ :

– ទឹកមានជាតិឧស្ម័ន មានដាក់ស្ករ ឬក៏សារជាតិផ្អែមផ្សេងទៀត ឬគ្រឿងក្រអូប និង ភេសជ្ជៈដទៃទៀតដែលគ្មានជាតិស៊ុរា លើកលែងតែទឹក និងទឹក មីណេរ៉ាល ហើយនិងទឹកផមផ្លែឈើ ឬ ទឹកផមបន្លែ ។

– ស្រាបៀរ

– ស្រាទំពាំងបាយជូរស្រស់រួមទាំងស្រាទំពាំងបាយជូរដែលមានបន្ថែមជាតិស៊ុរា

– ស្រាបៃមុតនិងស្រាទំពាំងបាយជូរស្រស់ផ្សេងទៀតផ្សំពីរុក្ខជាតិនិងសារជាតិក្រអូប

– ភេសជ្ជៈមេរ៉ាយផ្សេងទៀត

– អាល់កុលអេទីលីកសុទ្ធដែលមានកំរិតជាតិស៊ុរាក្នុងឯកតាចំណុះពី៨០% នៃចំណុះ ឬ លើសពីនេះ និងអាល់កុលអេទីលីកហើយនិងភេសជ្ជៈមានជាតិស៊ុរាដែលបាត់បង់កំរិតស៊ុរាដើមរបស់វា ។

– អាល់កុលអេទីលីកបាត់បង់ធាតុសុទ្ធ ដែលមានកំរិតជាតិស៊ុរាក្នុងឯកតាចំណុះ ៨០% នៃចំណុះ និងភេសជ្ជៈមានជាតិស៊ុរា ភេសជ្ជៈស្រវឹងផ្សេងៗទៀត ការរៀបចំកែច្នៃស៊ុរាផ្សំក្នុងប្រភេទដែលប្រើសំរាប់ផលិតភេសជ្ជៈ ។

៣– បារី បារីស៊ីហ្គា គ្រប់ប្រភេទ ។

មាត្រា ២០.–

ផលិតផលដូចតទៅ លែងត្រូវជាប់អាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួនទៀតហើយ :

– ថ្នាំជក់មិនកែច្នៃ

- ការ៉េម
- គ្រាប់ឈូក

មាត្រា ២១._

មូលដ្ឋានកំណត់អាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួន ចំពោះ :

១_ ផលិតផលនាំចូល គឺតំលៃក្នុងគយនៃផលិតផលនាំចូលបូកបន្ថែមពន្ធ និងអាករដែលត្រូវបង់នាពេលនាំចូល លើកលែងតែអាករពិសេសខ្លួនឯងនេះ និង អាករប្រើប្រាស់ដែលត្រូវបង់នាពេលនាំចូល ។

២_ ផលិតផលធ្វើនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា គឺថ្លៃលក់កត់ត្រាក្នុងវិក័យបត្ររបស់អ្នកធ្វើដែលគិតបញ្ចូលទាំងសោហ៊ុយនិងអាករគ្រប់មុខ លើកលែងតែអាករ ពិសេសខ្លួនឯងនេះ និងអាករលើផលរបរ ។

មាត្រា ២២._

ត្រូវជាប់អាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួនដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ១៩ ៖

១_ ចំពោះទំនិញនាំចូល គឺគ្រប់ការដាក់ទំនិញអោយប្រើប្រាស់នៅលើដែនដីនៃប្រទេសជាតិទៅតាមន័យនៃពាក្យរបស់គយ ។

២_ ចំពោះទំនិញផលិតនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា គឺគ្រប់ការប្រគល់ទំនិញដោយគិតទាំងការប្រគល់ឱ្យដោយឥតយកថ្លៃដែលបានធ្វើឡើងតាមផ្លូវច្បាប់ ឬតាម ហេតុការណ៍ពិតនៅលើដែនដីនៃប្រទេសជាតិ ។

ដោយឡែកត្រូវជាប់អាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួនផងដែរ នូវទំនិញដែលអ្នកធ្វើ ឬផលិតករកាត់យកសំរាប់តម្រូវការផ្ទាល់ខ្លួន សំរាប់តម្រូវការរបស់បុគ្គលិកឬសំរាប់តម្រូវការរបស់ភតិយជន ។

មាត្រា ២៣._

អាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួន ត្រូវបង់ដោយ :

១_ អ្នកនាំចូលឬអ្នកកាន់កាប់ទំនិញនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចំពោះទំនិញដែលមានដើមកំណើតពីក្រៅ ។

២_ ផលិតករ ឬអ្នកធ្វើ ចំពោះទំនិញផលិត ឬធ្វើនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២៤._

អ្នកជាប់អាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួន ត្រូវកាន់បញ្ជីពិសេសមួយដែលបង្ហាញឱ្យឃើញច្បាស់នូវ ប្រភេទ បរិមាណ គុណភាព តម្លៃ ៖

១_ ចំពោះការនាំចូល និងការបញ្ចូលផលិតផល ទោះបីផលិតផលទាំងនេះ មានដើមកំណើតពីណាក្តី :

- លេខនិងកាលបរិច្ឆេទនៃប្រតិវេទន៍នាំចូល ឈ្មោះការិយាល័យគយដែលយកទំនិញចេញ កាលបរិច្ឆេទទទួល

- បរិមាណទម្ងន់ និងប្រភេទនៃទំនិញនាំចូល

- តម្លៃកត់ត្រាក្នុងវិក័យបត្រនិងមូលដ្ឋានសំរាប់កំណត់អាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួន

- កាលបរិច្ឆេទនិងលេខបង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់បញ្ជីពិសេសត្រូវតែមានចុះលេខទំព័រ និងចុះហត្ថលេខាបញ្ជាក់ជាមុនដោយនាយកទីចាត់ការគយ ឬអ្នកតំណាងដែលមានសិទ្ធិប្រទាន ។

២_ ចំពោះទំនិញផលិតឬធ្វើនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា :

- ស្តុកនៅថ្ងៃទី ៣១ ធ្នូ នៃឆ្នាំនីមួយៗ

- ការកត់ត្រាការធ្វើទំនិញពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ

- ការបញ្ចេញទំនិញក៏ត្រូវធ្វើការកត់ត្រាពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃដែរ ។

បញ្ជីពិសេសត្រូវតែមានចុះលេខទំព័រនិងចុះហត្ថលេខាបញ្ជាក់ជាមុនដោយប្រធាននាយកដ្ឋានពន្ធដារ ឬអ្នកតំណាងដែលមានសិទ្ធិប្រទាន ។

មាត្រា ២៥._

ចំពោះទំនិញផលិតឬធ្វើនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អ្នកជាប់អាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួន ត្រូវជូនលិខិតប្រកាសពន្ធយ៉ាងយឺតបំផុតនៅថ្ងៃទី ១០ នៃខែនីមួយៗ អោយទៅផ្នែកពន្ធដារ ដោយមានបញ្ជាក់អំពីមូលដ្ឋានកំណត់អាករ ដែលជាលទ្ធផលនៃប្រតិបត្តិការដែលបានសំរេចក្នុងខែមុន ។

លិខិតប្រកាសត្រូវមានកត់ត្រាបញ្ជាក់អំពីចំនួនប្រាក់អាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួនដែលត្រូវបង់ និងត្រូវបង់ភ្លាមនាឱកាសដាក់លិខិតប្រកាសពន្ធ ។

មាត្រា ២៦._

អាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួន ចំពោះទំនិញនាំចូលត្រូវប្រមូលនាឱកាស

នាំចូលដោយអង្គភាពពន្ធ ក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌនិងតាមបទបញ្ញត្តិដូចគ្នានឹងពន្ធគយនិងអាករប្រើប្រាស់ ។

មាត្រា ២៧._

បុគ្គលទាំងឡាយដែលលក់ផលិតផលស្ថិតក្នុងដែនអនុវត្តន៍នៃអាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួន ត្រូវបង្ហាញភស្តុតាងសំរាប់បញ្ជាក់ថា ផលិតផលដែលដាក់លក់ទាំងនេះពិតជាបានបង់អាករនេះរួចហើយនៅពេលបញ្ចូលក្នុងដែនដីនៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ បើគ្មានភស្តុតាងបញ្ជាក់ទេ ផ្នែកពន្ធដារត្រូវគិតគូរនិងទារប្រាក់អាករដែលត្រូវបង់ និងត្រូវអនុវត្តទោសទំណូជាធរមាន ។

មាត្រា ២៨._

វិធានច្បាប់ទាំងឡាយស្តីពីអាករលើផលរបរ ដែលប្រមូលនៅផ្ទៃក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលមិនផ្ទុយនឹងបទបញ្ញត្តិនៃជំពូកនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះអាករពិសេសលើទំនិញផលិតឬធ្វើនៅកម្ពុជា ។

វិធានច្បាប់ទាំងនេះ គឺជាវិធានច្បាប់ចែងអំពីមូលដ្ឋានកំណត់ពន្ធ ការត្រួតពិនិត្យ ទោសបញ្ញត្តិ និងការប្រមូលពន្ធ ។

មាត្រា ២៩._

១_ នីតិវិធីធម្មតានៃការកំណត់ពន្ធឡើងវិញ បន្ទាប់ពីការត្រួតពិនិត្យអាករពិសេសលើទំនិញមួយចំនួន ដែលប្រមូលដោយអង្គការពន្ធ គឺជានីតិវិធីដែលបានចែងនៅមាត្រា ២៤ នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ០២នស ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ។

២_ នីតិវិធីនៃការកំណត់ពន្ធជាឯកតោភាគីរបស់អង្គការពន្ធអាចអនុវត្តបានចំពោះករណីទាំងឡាយដូចមានចែងនៅមាត្រា ៥៨ នៃច្បាប់ដូចយោងខាងលើ ។ នីតិវិធីដែលនេះអាចអនុវត្តបានក្នុងករណីដែល បញ្ជីពិសេសដូចមានចែងក្នុងចំណុច ២ នៃមាត្រា ២៤ នៃច្បាប់នេះមិនបានបង្ហាញអោយឃើញ ។

មាត្រា ៣០._

បទបញ្ញត្តិនៃក្រឹត្យច្បាប់លេខ ២៤ ក្រ.ច ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៨៥ ស្តីពីពន្ធលើទំនិញ ក្នុងប្រទេសដែលផ្ទុយនឹងបទបញ្ញត្តិកំណត់ក្នុងផ្នែកនេះ ត្រូវលុបចោលចាប់ពីពេលដែលច្បាប់នេះចូលជាធរមាន ។ រាល់ការកែប្រែដែលបានកំណត់ក្នុងផ្នែកនេះ ពុំមានអនុភាព

ប្រតិសកម្មទេ ។

ជំពូកទី ៣

បទបញ្ញត្តិស្តីពីការកែប្រែការបង់ប្រចាំខែនូវប្រាក់រំដោះពន្ធលើ ប្រាក់ចំណេញ ដែលត្រូវបង់ដោយសហគ្រាសជាប់ពន្ធតាមរបបពិត

មាត្រា ៣១._

ចំពោះគ្រប់ប្រតិបត្តិការដែលសំរេចបានគិតចាប់ពីថ្ងៃទី ០១ ខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ចំនួនប្រាក់រំដោះ ត្រូវបង់ប្រចាំខែសំរាប់ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញត្រូវកំណត់ ១% នៃផលរបរគិតរួម បញ្ចូលទាំងអាករគ្រប់ប្រភេទ ដែលសំរេចបានក្នុងខែមុន ។ ប្រាក់រំដោះនេះនឹងត្រូវបានផាត់ចេញពីចំនួនប្រាក់ពន្ធដែលត្រូវបង់នាពេលធ្វើការទូទាត់ប្រាក់ពន្ធជាស្ថាពរ ។

មាត្រា ៣២._

ទោះបីលទ្ធផលសារពើពន្ធដែលបានធ្វើប្រកាសឬដែលបានទទួលស្គាល់ យ៉ាងណាក៏ ប្រាក់ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញ ដែលត្រូវបង់ដោយសហគ្រាសជាប់ពន្ធ តាមរបបពិតមិនត្រូវតិចជាង ប្រាក់ពន្ធអប្បបរមា ដែលមានចំនួនស្មើនឹង ១% នៃផលរបរ ប្រចាំឆ្នាំ ដោយគិតរួមបញ្ចូលទាំង អាករគ្រប់ប្រភេទផង និងមិនអាចផាត់ចេញពីប្រាក់រំដោះប្រចាំខែ សំរាប់ការិយបរិច្ឆេទ បន្ទាប់ៗ សងវិញឡើយ ។

បទបញ្ញត្តិស្តីពីពន្ធអប្បបរមា ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រានេះ ត្រូវចាប់អនុវត្តជាលើក ដំបូងសំរាប់ពេលបិទការិយបរិច្ឆេទដែលចាប់ផ្តើមពីថ្ងៃទី ០១ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ។

ជំពូកទី ៤

បទបញ្ញត្តិស្តីពីការកំណត់អោយបានស្មើគ្នារវាង អត្រាអាករលើផលរបរ ជាមួយនឹងអត្រាអាករប្រើប្រាស់

មាត្រា ៣៣._

ចាប់ពីថ្ងៃប្រកាសអោយប្រើច្បាប់នេះ គ្រប់ប្រតិបត្តិការដែលពីមុនជាប់អាករលើ

ផលរបរតាមអត្រា ២% ត្រូវជាប់អាករលើផលរបរតាមអត្រា ៤% ។ ប៉ុន្តែប្រតិបត្តិការទាំងឡាយនៃសកម្មភាពឧស្សាហកម្ម សិប្បកម្មនិងអណ្តូងរ៉ែ ត្រូវជាប់អាករលើផលរបរតាមអត្រា ១% ដដែល ។

ជំពូកទី៥

អវសានបញ្ញត្តិ

មាត្រា ៣៤.-

បទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ទាំងឡាយដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៣៥.-

ច្បាប់នេះ ត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ នៅថ្ងៃទី ០១ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៥
ក្នុងព្រះបរមនាម និង តាមព្រះរាជបង្គាប់

ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី

ហត្ថលេខា

ជា ស៊ីម

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

បានបង្គំទូលថ្វាយនិងជំរាបជូន
សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ និង ទី២

ទេសរដ្ឋមន្ត្រីនិងជារដ្ឋមន្ត្រី

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

ហត្ថលេខា

គាត ឈន់

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១

ព្រះហស្តលេខា

នរោត្តម រណឫទ្ធិ

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន